

55 Hagrid en de reuzen

Op een dag, als Ron Zwerkbal speelt, vraagt Hagrid aan Harry en Hermelien om met hem mee te gaan naar het Verboden Bos. Wanneer zij aankomen op een plek diep in het bos, zien zij een grote berg aarde, die ritmisch op en neer beweegt, vergezeld van het geluid van een diepe grommende ademhaling. Zij beseffen tot hun ontzetting dat dit een slapende reus is.

‘Ik kon hem niet achterlaten’, zei Hagrid. De tranen rolden over zijn gekneusde gezicht en drupten in zijn baard. ‘t Is m’n broer!’

Uit: *de Orde van de Feniks*, p 533

In het hoofdstuk over Hagrid vertelde ik dat hij een bodhisattva is, een Meester van Ontferming. Wie wordt door een bodhisattva als zijn broer beschouwd? De mensheid natuurlijk! Ik schreef dat Hagrids liefde voor draken, zijn liefde voor mensen symboliseert. Zijn liefde is niet beperkt tot mensen die in staat zijn het pad van bevrijding te gaan, maar strekt zich uit tot de hele mensheid. Dat maakt hem niet alleen tot een bodhisattva, maar ook tot een hiërofant, zoals zo iemand wordt genoemd. Dit betekent dat hij één van de Oudere Broeders van de mensheid is die onze ontwikkeling leiden, onze geestelijke opvoeding, onze bestemming als menselijke soort. Soms wordt er aan hen collectief gerefereerd als ‘Het lichaam van Christus’.

Hier is een klein citaat uit *Hagrids verhaal* in *Harry Potter en de Orde van de Feniks*:

‘De eerste dag gaven we een tak met Prometerniaans vuur.’ Hermelien zei zacht: ‘Wauw!’ maar Harry en Ron keken Hagrid verbaasd aan. ‘Een tak met –’ ‘Eeuwig vuur’, zei Hermelien geïrriteerd. ‘Dat zouden jullie nu toch wel moeten weten. Professor Banning heeft het er minstens twee keer over gehad!’ ‘Nou, hoe dan ook’, kwam Hagrid tussenbeide voor Ron ertegenin kon gaan, ‘Perkamentus had die tak zo betoverd dat ie eeuwig bleef branden en dat ken niet zo maar elke tovenaar.

Afijn, ik leg die tak in de sneeuw, aan de voeten van Karkus en ik zegt: “Een geschenk voor de Oppur van de reuzen van Albertus Perkamentus, die beleefd de groeten doet.” ‘En wat zei Karkus?’ vroeg Harry gretig.

‘Niks’, zei Hagrid. ‘Hij sprak onze taal niet.’

Uit: *de Orde van de Feniks*, p 334

Dit is de legende van Prometheus! Dit is de machtige en schitterende Griekse legende van de god die het vuur stal van de berg Olympus en het aan de mensheid schonk! Aan wie gaf Hagrid vuur? Aan de reuzen.

Hier is een voorbeeld waar de symboliek zo helder is als kristal. Je hebt geen enkele esoterische kennis nodig om het te begrijpen. Hier is nog het een en ander over de reuzen:

1. Zij spreken verschillende talen en besteden veel energie aan het bevechten van elkaar. Conclusie: zij zijn de volkeren der aarde.
2. Zij willen niets weten van tovenaars en magiërs. Conclusie: de mensheid is behoorlijk materialistisch. De mensen geloven alleen wat zij zien. Zij houden niet van 'magie', wat het codewoord in *Harry Potter* is voor spiritualiteit.
3. Zij roeien letterlijk zichzelf uit. Conclusie: 'Ja hoor, dat zijn wij!'
4. Zij zijn meer geneigd om te luisteren naar Voldemort (Lucifer, de heerser van deze wereld), dan naar Perkamentus (de heilige geest). Conclusie: als wij aan de kant van Perkamentus hadden gestaan, zouden wij dan de Tweede Wereldoorlog hebben gehad? De Holocaust? De gruwelijke problemen van hongersnood, vluchtelingen, massamoorden, drugs, slavernij enzovoort die de levens van vele miljoenen mensen tot een absolute hel maken?

Er is nog een kleinigheid die ik niet heb besproken, namelijk dat de Oppur onze taal niet spreekt, wat ernaar verwijst dat wij de Meesters van Ontferming niet verstaan wanneer zij ons proberen te spreken.

Nog wat meer over de cadeautjes die Hagrid meebracht: het vuur bijvoorbeeld is geen stoffelijk vuur, maar spiritueel vuur. De Meesters van Ontferming willen ons het bevrijdende geestelijke vuur brengen, het vuur dat nooit ophoudt met branden. Hoe kristalhelder is dit!

Het tweede cadeau was een onvernietigbare helm en de derde een rol drakenhuid. Drakenhuid is uitzonderlijk sterk en ondoordringbaar. Een mantel die daarvan is gemaakt maakt de drager onkwetsbaar. De drie gaven: eeuwig brandend vuur, een onvernietigbare helm en een rol drakenhuid. Er wordt een patroon zichtbaar: het vuur in het hart, de helm op het hoofd, de drakenhuid op het lichaam. Hart, hoofd en lichaam. Harry, Hermelien en Ron. De drie tempels in het menselijk lichaam.

Dit zijn de drie gaven die de heilige geest de mensheid geeft, via zijn hiërofanen: vernieuwing van het hart, vernieuwing van het hoofd en vernieuwing van het lichaam. Deze vernieuwing maakt de drie tempels eeuwig, onvernietigbaar en onkwetsbaar. Het sterfelijke zielevuur in het hart wordt vervangen door het eeuwigdurende zielevuur; het ik-gerichte bewustzijn wordt vervangen door de onvernietigbare Helm der Zaligheid en het sterfelijk biologisch lichaam wordt vervangend door het onkwetsbare geestelijke voertuig van het kind van God.

Dit is wat door de hiërofanen wordt aangeboden aan hen, die willen terugkeren naar God. Is het niet jammer dat wij de taal van de hiërofanen niet begrijpen?